

[Aksel Larsen.]

Ugen. Det samme gentages i en trespaltet Overskrift, og saa synes jeg ærligt talt, at hvis Socialministeren har Brug for hver Dag at faa Udladning for sin Forargelse over et eller andet litterært Produkt, skulde han anvende denne Forargelse overfor de Mennesker i Farimagsgade, der fremstiller dette Blad.

Enhver ved — og Socialministeren personlig ved det allerbedst, og „Social-Demokraternes“ Journalister ved det udmærket godt —, at vi Kommuniste er de varmeste Tilhængere, der overhovedet gives, af 40 Timers Arbejdsugen; men naar vi gaar imod dette Forslag, er det, fordi det ikke har noget med 40 Timers Arbejdsugen at gøre, det er en Fordeling af forhaandenværende Arbejde og Lønninger, intet som helst andet. Den Gang Arbejderne erobrede 8 Timers Dagen eller de andre Arbejdstidsforkortelser, stillede man det ikke saadan op: lad Timelønnen blive den samme, men lad Timeantallet blive mindre, man sagde: vi vil samtidig have Lønningerne forhøjet, det er ikke Meningen, at man skal leve daarligere, fordi Arbejdstiden forkortes.

Her kommer Regeringen nu og slaar sig for Brystet og siger: vi vil have 40 Timers Arbejdsugen, men det vil den i Virkeligheden ikke, det skulde den have sig meget frabedt. Hvis den var saa ivrig for at faa det, vilde Socialministeren og det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen, som ogsaa har været meget ivrig, fra denne Talerstol i denne Debat gaa ind paa det af vort Parti forelagte, men endnu ikke behandlede Forslag om 7 Timers Dagen i Statsvirksomheder eller have givet Forklaring om, hvorvidt de er villige til blot i en eneste Kommune, hvor de har Magten, at gennemføre en reel Arbejdstidsforkortelse — ikke af den Art, som der findes her, men uden at Lønnen derved forringedes. Jeg ved ikke, om jeg maa anbefale den af Socialministeren saa højt priste Træning i at anvende Hukommelsen, men det er meget beklageligt, at en saadan Glemselighed er mulig. Jeg ved ikke, om jeg har Lov til at vente, at man fra Socialdemokratiets Side vil forklare her, hvorledes man i Kommunerne stiller sig til det Problem: Arbejdstidens Forkortelse med fuld Udligning i Lønningerne.

Derpaa til Spørgsmaalet, som Socialministeren opkastede: skal vi lovgive om Lønningerne her? Ja, det var Regeringen ikke saa bange for for et Par Maaneder siden, hvor den netop lovgav om, at alle Lønninger skal blive uforandrede i et Aar, de maa ikke stige eller falde, de skal blive,

som de er, udtrykt i nedskaarne Kroner. Det forekommer mig derfor ikke, at det er nødvendigt at opkaste det Spørgsmaal, for det blev besvaret den 31. Januar. Det drejer sig jo heller ikke, som jeg har stillet Spørgsmaalet, om en Lovgivning om Lønningerne, det drejer sig om det Spørgsmaal: er Socialdemokratiet Tilhænger af Arbejdstidens Forkortelse med fuld Lønudligning, eller er det det modsatte deraf?

Vi har hidtil ikke kunnet faa noget Svar af de Herrer, man har vedtaget mere eller mindre udvandede Resolutioner i de samvirkende Fagforbund, der sagde baade det ene og det andet eller slet ingenting. Naar man har været ude i Debatter med socialdemokratiske Talere, har man faaet en Forsikring om, at man i de samvirkende Fagforbund ikke havde nogen anden Form for forkortet Arbejdstid end med fuld Lønudligning. Men nu kommer det konkrete Lovforslag, det, som Socialministeren allerede proklamerede, jeg tror, det var den 1. Maj 1932 eller paa et andet Tidspunkt i den Sommer, nu har vi Frugten af det hele, efter at Bjerget har lavet til Barsel, og saa er det et Lovforslag om, at for visse Slags Arbejder skal der arbejdes paa indskrænket Arbejdstid og intet som helst andet!

Det er ganske givet, at et saadant Lovforslag gaar vi Kommuniste imod, det er intet andet end en Reducering af Lønnen med $16\frac{2}{3}$ pCt. . . . . (Socialministeren [Steincke]: For dem, der ingenting har) . . . dem, der ingenting har . . . (Afbrydelse af Socialministeren) . . . Ja, saa er der igen Forargelse over det. Stillede man Forslag om, at alt Arbejde skulde fordeles med tre Dage om Ugen med samme Timeløn som nu, vilde der være mange Arbejdsmand, der vilde faa mere i Løn, end de nu faar i Understøttelse for 6 Dage. Man maa undersøge, hvilken principiel Skade vil det ikke være, hvilket Agitationsmoment ligger der ikke for Arbejdsgiverne og deres Parti, naar man siger, at Arbejderne kan udmærket godt leve for en Løn, der er $16\frac{2}{3}$ pCt. lavere end den, de faar nu. Det er ikke saa forfærdelig langt fra de 20 pCt. Hvis Regeringen havde været opmærksom paa det med Dobbeltbeskæftigelsen, havde det været mere passende, om den havde fremmet det Forslag i saa Henseende, som vi har haft liggende i saa lang Tid.

Derefter skal jeg forlade Socialministeren, idet jeg lige gør opmærksom paa, at Socialministeren forklarede, at naar nu Aksel Larsen stod op igen, skulde det være interessant at høre, om han havde noget andet at komme frem med end Injurier.